



Nr. 2 (625)
2017

Oastea Moldovei

PUBLICAȚIE EDITATĂ DE MINISTERUL APĂRĂRII AL REPUBLICII MOLDOVA

oastemoldovei@army.md

*A fost război.
Ecolul lui
Și-acum mai este viu ...*





EXCLUSIV

Securizarea munițiilor în vizor internațional

Managementul armamentului și munițiilor Armatei Naționale pe agenda unei conferințe transfrontaliere

Pag. 14



Să păstrăm valorile sfinte ale păcii!

Neamintim cu venerație de eroii care au lăsat în urmă o lume neatinsă de ură și război, de cei care în primăvara demnității noastre s-au înarmat cu mult curaj și au plecat pe front ca să lupte pentru independența și suveranitatea țării.

Pag. 4



Căliți în poligon

Peu un timp deloc prietenos, când o ploaie mărunță cădea în două cu ninsoarea de februarie, militarii în termen ai Batalionului 21 infanterie mecanizată, din cadrul Brigăzii II „Ștefan cel Mare”, au executat antrenamente la instrucția focului pe timp de zi la Baza Militară de Instruire a Armatei Naționale de la Bulboaca.

Pag. 18



Apartamente de serviciu pentru bălțeni

15 familii de militari care activează în garnizoana Bălți au primit apartamente de serviciu „la cheie”

Pag. 11



„Dacia” la aniversarea a 25-a

De-a lungul anilor, marea unitate militară din Cahul și-a demonstrat viabilitatea, ridicându-se la înălțimea așteptărilor efectivului și împreună au câștigat respectul cetățenilor din zona de sud a republicii. Într-un sfert de secol, s-au perindat mii de militari și civili care au scris istorie și care nu trebuie dați uitării.

Pag. 8



Noi am trăit Moldova Porți redeschise între Republica Moldova și Franța

Se întâmplă pentru al doilea an consecutiv ca doi studenți militari francezi să viziteze Republica Moldova în vederea desfășurării unui stagiu militar.

Pag. 20

Fanfara militară apreciată în Germania

Orchestra prezidențială a Republicii Moldova, formată din 36 de instrumentiști și dansatori, a deschis programul primei etape din acest an a Festivalului internațional de muzică militară „Musikparade-2017”

Pag. 24



ARME & ECHIPAMENTE

BERETTA:

familia cu tradiții
„mortale”

Zilnic la fabricile Beretta se produc peste 1.500 de arme de diferit tip, iar cifra de afaceri anuală a companiei ajunge la 535 de milioane de dolari. Proprietarii susțin că, cheia succesului se ascunde în tradițiile de familie, transmise cu strictețe din generație în generație.

Pag. 22



Cuprins

■ EDITORIAL	3
■ EXCLUSIV	
Să păstrăm valorile sfinte ale păcii!	4
■ VIAȚA MILITARĂ	
„Dacia” la aniversarea a 25-a	8
Trageri ca la carte	10
Căliți în poligon	18
■ ARMATA ȘI SOCIETATEA	
Omagiu și Recunoștință eroilor	7
Apartamente de serviciu pentru bălțeni	11
Noi am trăit Moldova	20
Profesia militară, în vizorul societății civile	21
Fanfara militară apreciată în Germania	24
■ GEOPOLITICĂ	
Securizarea munițiilor în vizor internațional	14
■ FOTOREPORTAJ	16
■ ARME & ECHIPAMENTE	
Beretta: familia cu tradiții „mortale”	22



Centrul mass-media militară
Șef Centrul mass-media militară –
redactor-șef colonel Ion VULPE, tel. 022-252-252

Locțiitor-șef Centrul mass-media militară
maior Sergiu LECA, tel. 022-252-047

Echipe redacțională:
căpitan Inga RADVAN
căpitan Natalia ANDRONACHI
locotenent major Dmitrii VOSIMERIC
plutonier adjutant Vitali IOVU
Angela MUNTEANU
Kateryna RUSSU
Larisa ȚIBULEAC
oasteamoldovei@army.md

tel. 022-252-045, 022-252-047

Secția rețele socializare:
maior Viorel GLAVA
Liuba VICOL
tel. 022-252-021

Secția TV/Radio:
sergent Laurențiu-Vlad GROSSU
locotenent Tatiana COCERVA
locotenent major Dragoș TUREA
ladatorie@army.md
scutulpatriei@army.md
tel. 022-252-019

Centrul mass-media militară or. Chișinău, șoseaua Hîncești, 84

Tipar SRL „Foxtrot”,
Adresa: mun. Chișinău, str. Florilor, 1
Tel.: (373-22) 49-39-36, fax: (373-22) 31-12-38
e-mail: foxtrotmd@gmail.com, www.tipografia.md

Materialele publicate
de „OASTEĂ MOLDOVEI” reflectă
opinia autorilor care s-ar putea să
nu exprime poziția redacției. Reluările
din „OASTEĂ MOLDOVEI” trebuie
să conțină trimerile la sursă.
„Oastea Moldovei (Revistă)”-
ISSN 1857-3703

*Omagiu tuturor celor care au crezut
în idealurile independenței, sacrificându-și viața
de dragul acestei fărâme de pământ...*



A fost război. Ecolul lui Și-acum mai este viu ...

2 Martie 2017. Războiul nu s-a terminat. El continuă în amintirile mamelor, ale fiilor, în cărțile de istorie, dar cel mai mult continuă în mintea omului, în egoul său, în convingerea că el, omul, are dreptate.

Războiul nu s-a terminat. Nu se aud țipetele femeilor, care au rămas fără soț, nu se aud blindatele sub care tremura același pământ. Al nostru. Dar se știe că stau toți în tranșee, gata să atace sau gata să se apere.

După 25 de ani, actorii principali implicați în războiul de pe Nistru nu și-au schimbat locul pe scena politică. Avem o Moldovă, care luptă cu retorica identității naționale, o regiune peste Nistru, victimă a războiului hibrid sau, mai pe înțelesul tuturor, o regiune transnistreană confuză, care nu are dreptul să vrea altceva decât ceea ce i se impune și ... și anumite forțe care fac tot posibilul ca acest conflict, soldat cu moartea a sute de oameni nevinovați să nu se termine...

Războiul nu s-a terminat.... Deocamdată... Se duce pe hârtie, pe declarații publice, la televizor, etc. Iar mamele și feciorii merg în fiecare an, la 2 martie, să depună flori în memoria celor căzuți pentru independența Republicii Moldova. Că doar pentru asta au luptat...

Și de-i întrebi pe cei care au luptat dacă ar mai lupta o dată, îți răspund convingși și mândri că da...

Omagiu tuturor celor care au crezut în idealurile independenței, sacrificându-și viața de dragul acestei fărăme de pământ...

EXCLUSIV

Să păstrăm valorile sfinte ale păcii!

„Ochiul vedea prin binoclu mercenari, oameni aduși, forțați să lupte, fiind influențați și speriați de către căpeteniile sovietice”.



Ne amintim cu venerație de eroii care au lăsat în urmă o lume neatinsă de ură și război, de cei care în primăvara demnității noastre s-au înarmat cu mult curaj și au plecat pe front ca să lupte pentru independența și suveranitatea țării.

La o distanță de 25 de ani, militarii noștri vorbesc cu aceeași tristețe despre luptele de la Cocieri, Coșnița și Tighina, acolo unde s-au bătut cu separatiștii.

Pentru colonelul în rezervă Valeriu Dimitraș, 2 martie vine ca o furtună de amintiri din acea primăvară-vară neli-niștită, pe care a petrecut-o, alături de camarazi, pe câmpul de luptă, pe platoul de la Cocieri. Dumnealui își amintește și acum cum a mers în lupte.

Era 16 mai 1992, în ajunul zilei de naștere a soției sale. De altfel, doar ea și tatăl au știut de fapta lui Dimitraș, mama a aflat abia când luase sfârșit conflictul. A luptat nu doar cu arma la braț pentru a înfrunta inamicul, însă și pentru a înfronța populația băștinașă despre adevărații dușmani – prin intermediul radiogazetelor pe care le realiza.

Studiile de la Școala militară din Lvov i-au permis și să instruiască, în cariere de piatră, pe ascuns, voluntarii care nici nu aveau idee cum să mânuiască o armă de foc. A stat cot la cot cu pericolul de a-și pierde viața, când obuzele explodau în preajmă. *„Sunt clipe pe care nu poți să le uiți. Seara am traversat cu greu râul Nistru, deoarece paromul era mai tot timpul atacat și atunci am simțit pentru prima oară cum zboară un obuz deasupra capului. Noaptea am ajuns în Cocieri. Printre noi, erau vreo șapte-opt militari, în rest, după cum am înțeles a doua zi, voluntari, persoane absolut nepregătite să țină arma în mână. Ofițerii armatei post-sovietice au întreprins un efort considerabil în acele momente de grea cumpănă, pregătind câtuși de puțin rezerviștii și persoanele care au venit din proprie inițiativă. La fiecare adunare ni se spunea că noi, cei cu studii militare și cu experiență în spate, suntem obligați să fim mai optimiști, pentru ca ostașii să creadă în noi, să nu-și piardă speranța”.*

Domina o dezamăgire totală. Țara era cuprinsă de război, iar lumea nu prea înțelegea ce se petrece. În timp ce în dreapta Nistrului se jucau nunți și cumetrii, dincolo era stare de război. *„Ochiul vedea prin binoclu mercenari, oameni aduși, forțați să lupte, fiind influențați și speriați de către căpeteniile sovietice”*, povestește ofițerul Dimitraș.

Știind că dincolo, pe baricadă, oponenții sunt dotați cu tancuri, Valeriu Dimitraș își amintește cum generalul Nicolae Petrică, comandantul capului de pod Cocieri, a recurs la un șiretlic. *„Pe malul stâng al Cocieriului se găsea o brigadă de tractoare. Într-o seară am pornit motoarele la câteva dintre ele, purtându-le prin sat, astfel încât dușmanii să creadă că ne-au venit în ajutor tancurile din România”.* Trăiau momente critice și încercau, în fel și chip, să se descurce cu forțele proprii, deși erau foarte slab echipați și artilerie nu aveau.

În afara de aceasta, luptătorii noștri aveau și alte părghii de partea lor. Cu ajutorul mașinii specializate GAZ 66, difuzau atât în partea adversarilor, cât și a băștinașilor informații despre evenimentele produse. Pregăteau așa-zisele radiogazete, pe care le transmiteau prin radio la apus, în liniștea serii. Se pare că semnalul era destul de puternic recepționat de rivali, deoarece, de îndată ce își schimbau locația, erau deconspirați și se trăgea. Notițele realizate de Dimitraș și camarazii lui veneau să dezmințită știrile de la posturile rusești, să le prezinte adevărata informație despre cine este, de fapt, agresorul.

A rezistat până-n ultima clipă, când au fost semnate documentele că vor fi introduse forțele de menținere a păcii în zona de securitate. Pe 5 august 1992 a revenit acasă, continuându-și activitatea în cadrul Ministerului Apărării.

Dacă ar fi să dea timpul înapoi, ar proceda la fel, pentru că zice dumnealui: „Nu-mi imaginez cum ar putea fi altfel. Îmi pare rău că au fost și dintre cei care se eschivau. Dar nu o să vorbim acum despre lucruri care dor. Să rămână pe con-

știința fiecăruia. Între timp, au răsărit participanți care nu sunt deloc așa cum pretind a fi. Acești „eroi” se dau bine pe la televizor, inventează povești pe care nu le-au trăit. A trecut ceva timp și prefer să vorbesc mai puțin la această temă, fiindcă e dureros”.

Astăzi se consolează cu gândul că au trecut mulți ani de când nu se mai împușcă în Republica Moldova și, datorită acestui fapt, generații întregi cresc în pace după ce s-au pus capăt nedreptăților și operațiunilor militare din 1992.

Colonelul (r) Valeriu Dimitraș este indubitabil un erou, un erou fără să caute a fi și fără să vrea. Militarul Dimitraș, precum și camarazii lui, se disting prin curaj și demnitate, trăsături care îi fac admirabili pentru urmași.

Data de 2 martie este un prilej să cinstim memoria și să aducem un omagiu celor care nu s-au întors de pe câmpul de luptă, dar și un prilej pentru a ne închina în fața celor care au supraviețuit.

A fost război, cu părere de rău... A fost război...

Căpitan Natalia ANDRONACHI



on

Dumitru

EȘ Vladimir

NU Alexei

ANU Ion

ENȚOV Serghei

ITĂ Robertino

DREANU Iurie

DREANU Petru

OJOCARI Ion

COLNIC Ștefan

CORDINEANU Valeriu

COSTANDOGLO Constantin

COȘCIUC Boris

COTOFANĂ Victor

COTUC Gheorghe

COVALENCO Ion

CRĂCIUN Ștefan

CRISTIUC Ghenadie

CUCUETU Oleg

CULATCHIȘ Serghei

CURAGĂU Valeriu

CUZIMIN Victor

DAGHIȚAN Iurie

DARII Andrei

MIHAILOV Nicolae

MIHALACHE Ilie

MINCIUNA Gheorghe

MOCANU Ion

MOCANU Ion

MOGA Alexei

MORARU Andrei

MORARU Grigore

MORARU Mihail

MORUZ Vasile

MOȘNEAGA Alexei

MUNTEAN Constantin

MUNTEAN Nichifor

MUNTEANU Nicolae

MURZIN Boris

MUSTEAȚĂ Veniamin

NACU Eugeniu

NAZAR Iurie

NAZARCO Valeriu

NEAGA Vladimir

NEAGU Petru

NEGARĂ Igor

NEGRU Sergiu

NESTOR Teodor

NICOLAEV Ion



Omagiu și Recunoștință eroilor

În ajun de 2 martie, zi de comemorare a persoanelor căzute în timpul operațiunilor militare din 1991-1992, Centrul de Cultură și Istorie Militară a lansat cartea memoriei „Omagiu și Recunoștință”.

Prin publicarea volumului de față, colegiul de redacție aduce un profund omagiu eroilor neamului, tuturor celor care în anii 1991-1992 și-au pierdut viața în luptele pentru apărarea integrității și independenței Republicii Moldova, dar și duc mai departe gândul cronicarului Miron Costin: „Nemurirea

oamenilor s-ar stinge, de nu ar avea în cuget lucrurile trecute”. În paginile cărții găsim fotografiile și numele martirilor care ne-au apărat țara. Lista a fost structurată în ordinea alfabetică a numelor.

Dacă în ediția trecută au fost 315 nume, de această dată, autorii au revizuit informațiile prezentate eronat. Această nouă ediție, revăzută, însumează numele a 299 de reprezentanți ai structurilor de forță, voluntari, combatanți mobilizați din rezerva militară care au murit în lupte, dar și ale celor care, ulterior, au decedat din cauza rănilor ori care, din diverse motive, n-au fost incluse în listele anterioare.

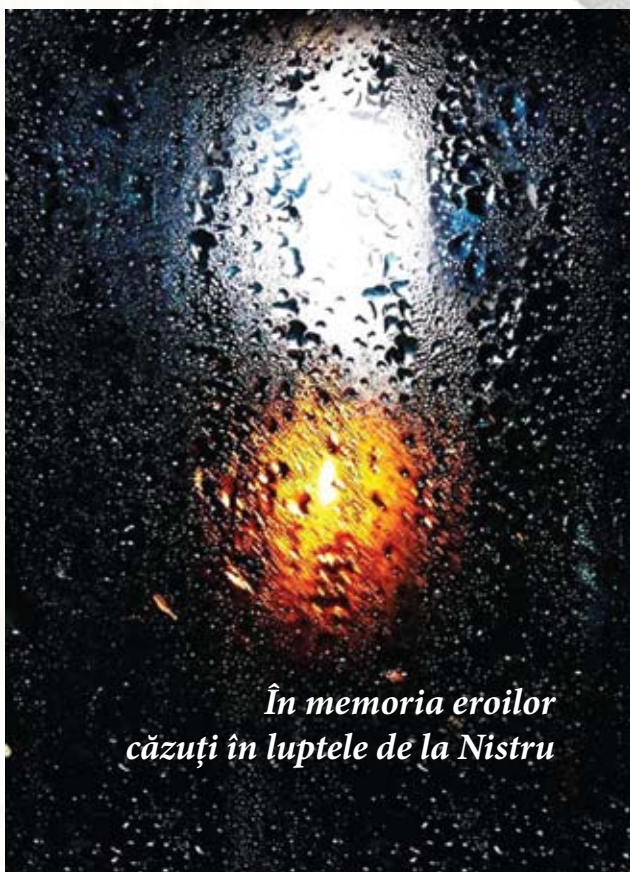
Din păcate, deocamdată, nici administrațiile locale, nici centrele militare teritoriale nu au definitivat respectivele liste.

Echipa care a lucrat asupra prezentului volum a consultat cu responsabilitate sursele oficiale accesibile, dar și a contactat, în măsura posibilităților, rudele apropiate ale celor despre care intuia că ar putea exista informații inexacte. S-au omis informațiile ce puteau da naștere la speculații, cele neverificate, cele ce puteau genera manipulări ori cele ce constituie secret de stat. Totuși, în pofida muncii meticuloase, redactorii nu sunt siguri că prezintă numărul final al eroilor căzuți în războiul de la Nistru. Un lucru este cert însă, că prin modesta implicare, echipa redacțională a contribuit la recuperarea memoriei istorice.

Albumul „Omagiu și Recunoștință” a fost realizat cu suportul Biroului pentru Reintegrare și Ministerul Aparării al Republicii Moldova.

Exemplarele tipărite vor fi transmise centrelor militare administrative, autorităților publice locale, școlilor, bibliotecilor raionale și sătești unde au căzut martirii. La fel, cărțile vor fi distribuite familiei celor ce și-au pierdut viața la Nistru, în unitățile militare și Academia Militară a Forțelor Armate „Alexandru cel Bun”.

Căpitan Natalia ANDRONACHI



*În memoria eroilor
căzuți în luptele de la Nistru*

„Dacia” la aniversarea a 25-a

De-a lungul anilor, marea unitate militară din Cahul și-a demonstrat viabilitatea, ridicându-se la înălțimea așteptărilor efectivului și împreună au câștigat respectul cetățenilor din zona de sud a republicii. Într-un sfert de secol, s-au perindat mii de militari și civili care au scris istorie și care nu trebuie dați uitării.

Brigada de infanterie motorizată „Dacia” din municipiul Cahul a sărbătorit la sfârșitul lui februarie 25 de ani de la creare. La ceremonie au participat reprezentanți ai corpului de comandă al Ministerului Apărării și Marelui Stat Major al Armatei Naționale, administrației publice locale, veterani, elevi, dar și întregul efectiv militar și civil al brigăzii.

Viceministrul Apărării Gheorghe Galbura a felicitat toți militarii în termen și prin contract care, timp de 25 de ani, au îndeplinit serviciul în această unitate. *„Cu efort, exemplul personal și dedicație, toți împreună ați contribuit la dezvoltarea, modernizarea și alinierea unității la standarde moderne. De la instruire și testarea cunoștințelor pe poligoanele naționale și multinaționale, până la contribuția sub drapelul Republicii Moldova la fortificarea păcii, fie în zona de securitate, fie în misiuni externe cu mandat internațional – toate aceste reușite se datorează dumneavoastră, militarii de ieri și de azi ai Daciei”,* a declarat Gheorghe Galbura.

Viceministrul Galbura a accentuat buna colaborare a unității cu administrația publică locală din Cahul. *„Este un exemplu de colaborare și pentru alte garnizoane, dar și de demonstrație a faptului că militarii de aici au fost întotdeauna alături de comunitate, la solicitarea autorităților. Lichidarea consecințelor calamităților naturale în zona de sud, distrugerea obiectelor explozive, dar și a pesticidelor – toate au fost desfășurate de militarii din Cahul”,* a spus oficialul.

La rândul său, comandantul Brigăzii „Dacia”, locotenent-colonelul Nicolae Caisin, a menționat că din 1992 și până în prezent, în unitate au fost instruiți și pregătiți să înfrunte provocările vieții mii de tineri din zona de sud a țării. *„Coeziunea și spiritul de camaraderie creat între acești tineri, pregătiți de un corp profesionist de comandanți de orice nivel, au făcut ca despre „Dacia” să se vorbească de bine, nu doar la Cahul, ci și la Chișinău, și înafara țării, acolo unde infanteriștii sudici au fost prezenți”,* a spus locotenent-colonelul Caisin.

„Ne așteaptă vremuri bune, cu misiuni, exerciții și acțiuni care au un singur scop – să ne instruiem, să fim mai pregătiți, gata pentru a ne face datoria, oricând și oriunde. Să dăm dovadă de spirit de camaraderie, de patriotism și să nu uităm nici pentru o clipă că suntem în sprijinul cetățenilor Republicii Moldova”, a adăugat comandantul unității.

Sergentul inferior Lilia Florea, se află de doar șapte luni în slujba poporului, dar și-a creat deja o viziune de ansamblu despre cum stau lucrurile în Brigada 3 infanterie motorizată. *„Se împlinește un sfert de secol de la fondarea unității. Sunt ani în care s-a investit timp și efort, dar toate acestea își au meritul și sunt fericită să fac parte din această echipă frumoasă. Aici există siguranța unui loc de muncă. Cu prilejul celei de-a 25-a aniversări, felicit toți colegii, dorindu-le sănătate, succese, prosperitate, pace și liniște în casele lor”,* a menționat subofițerul.

Pe aceeași notă și cu aceleași sentimente de recunoștință a vorbit maiorul Vladimir Covalenco, șef Secție Personal, care a precizat că: *„Dacă ne întoarcem în timp, Brigada 3 infanterie motorizată a fost prima unitate militară creată pe teritoriul Republicii Moldova. Acest lucru reprezintă, întâi de toate, o bucurie pentru infanteriștii din Cahul și, desigur, pentru întreaga armată. Baza conceptului de creare a unității militare a servit model și pentru celelalte unități din Armata Națională. Un respect aparte îl datorăm funcționarilor care muncesc alături de noi, foști militari ce au pus temelia activității militare în partea de sud a țării”.*

„Dacia” are o experiență bogată în activități, a ieșit învingătoare în cadrul mai multor competiții sportive, a participat activ la aplicații naționale și internaționale.

Brigada de infanterie motorizată din Cahul a fost creată la 24 februarie 1992, prin decretul Președintelui Republicii Moldova.

Căpitan Natalia ANDRONACHI





Trageri ca la carte

Novicii din cadrul cursului de pregătire inițială au executat primele ședințe de trageri la Centrul de instruire Dănceni

După ce au desfășurat activități specifice în cazarmă, recruții din tabăra militară au plecat, dis-de-dimineață, spre poligon, în marș. Vremea, mai mult decât neprietenoasă, nu i-a oprit în a-și face cât mai repede aranjamentele pentru primele trageri de campanie. Șeful sectorului de trageri le-a reamintit ostașilor regulile și măsurile de protecție în poligon, apoi militarii s-au deplasat în teren unde au parcurs toate etapele premergătoare unei ședințe de trageri. După care au format rând la punctul de aprovizionare cu muniții pentru pistolul mitralieră AKM din care tinerii urmau să efectueze trageri de la distanța de 100 m.

Înainte să plece la poziția de trageri, am stat de vorbă cu soldații Mihai Botezatu și Andrian Baharu. Mihai a venit să-și îndeplinească stagiul militar pentru că așa i-a dictat inima. Zice că este mulțumit de alegerea pe care a făcut-o. „*Numai în armată poți să înveți lucruri legate de arme și situații care te ajută să supraviețuiești pe câmpul de luptă*”, afirmă tânărul. Andrian, de asemenea, din proprie dorință a venit la armată. Recunoaște că este încercat de emoții în legătură cu primele trageri. „*Nu am mai ținut o armă în mâini până acum. Sunt nerăbdător să executăm primele trageri*”, mărturisește ostașul. Ambii militari au înregistrat rezultate bune, chiar dacă au ținut arma în mâini pentru prima dată.

Superiorii afirmă că pentru militari este important să aleagă, să ocupe și să amenajeze un loc pentru trageri, să execute foc precis, să imobilizeze inamicul și, după toate, să rămână în viață. „*Din cărți, aceștia știu cum să acționeze, dar pe viu lucrurile stau altfel*”, afirmă locotenentul Eugen Chiriță.

Mai ingenioși anul acesta, înaintea desfășurării ședințelor de trageri, instructorii au vrut să testeze abilitățile tinerilor înainte ca ei să-și dea seama că sunt implicați într-un exercițiu. „*Am organizat un exercițiu tactic inopinat, care a implicat atacuri terestre, aeriene și chimice tocmai pentru a afla dacă tinerii ostași vor reuși să crească coeziunea companiei*”, afirmă locotenent-colonelul Igor Procop, locțiitor șef Batalionul de Gardă.

Modul în care soldații au reușit să depășească obstacolele le-a asigurat note bune în fața superiorilor. Militarii au fost apreciați pentru vigilență, ingeniozitate și capacitatea de supraviețuire într-un mediu ostil chiar din prima ieșire majoră în poligon. Potrivit locotenent-colonelului Procop, în luna martie compania instruire urmează să execute trageri complexe, pe timp de zi și noapte, la Centrul de instruire Bulboaca.

Căpitan Inga RADVAN



15 familii
de militari
care activează
în garnizoana Bălți
au primit apartamente
de serviciu
„la cheie”



Apartamente de serviciu pentru bălțeni

Viceministrul Apărării Gheorghe Galbura a înmănat cheile apartamentelor de serviciu militarilor Brigăzii „Moldova”, în cadrul unei ceremonii oficiale. Demnitarul a declarat că obiectivul Ministerului Apărării este asigurarea militarilor prin contract din Armata Națională cu spațiu locativ de serviciu. Cele 15 apartamente au fost achiziționate de Ministerul Apărării în rezultatul unui concurs public și transparent, informația fiind publicată în Monitorul Oficial al RM nr. 423-429 din 9 decembrie 2016. Locuințele cu o odaie au suprafețe ce variază de la 50 m² la 61 m². Directorul Departamentului Dotări, colonelul Sergiu Voinu, a menționat că procurarea apartamentelor a costat circa 7,05 milioane lei. La repartitia locuințelor, s-a avut în vedere componența familiei și s-a acordat prioritate familiilor cu copii cu dizabilități.

Plutonierul Ion Caisîn este unul dintre primii posesori ai locuințelor de serviciu. Dânsul își exprimă recunoștința față de instituția militară pentru oportunitatea oferită. *„Stăteam în chirie cu cele două fetițe ale mele, din 2006. Salariul meu se consuma aproape în întregime pe achitarea chiriei și a facturilor lunare. Soția a decedat acum câțiva ani, iar noi ne descurcăm cum putem”,* mărturisește militarul.

Odată cu costurile mai mici pentru întreținerea locuinței, situația financiară a familiei Caisîn se va ameliora. Împreună cu cei doi copii, plutonierul deja remodelează design-ul interior al apartamentului în care va trece cu traiul în curând.



Plutonierul adjutant Emilian Bulaș, care îndeplinește serviciul militar pe contract de 18 ani, ne-a comunicat că, la fel, în următoarea săptămână se va muta cu traiul în apartamentul care i-a fost repartizat. *„Deocamdată nu le-am comunicat copiilor că am primit locuința de serviciu. Va fi o surpriză mare pentru ei”.*

Locotenent-colonel Roman Cuții, Direcția Cazare și Construcții, a menționat că următorul proiect de acest gen în garnizoana Bălți va fi lansat în viitorul apropiat și prevede construirea spațiului locativ de serviciu și prin ipotecă pe străzile Alexandru Lăpușeanu și Ștefan cel Mare, acolo unde ministerul deține teren.

Pentru a te regăsi în listele de solicitanți, trebuie să depui o cerere, la care să anexezi o serie de acte care sunt reînnoite periodic. Pe listele solicitanților apartamentelor de serviciu se regăsesc 300 de militari din Bălți.

Un proiect similar de achiziționare a apartamentelor de serviciu a fost lansat de Ministerul Apărării la sfârșitul anului precedent în garnizoana Cahul. Tot

anul precedent, a fost dat în exploatare Complexul rezidențial de pe strada Vasile Lupu 61/1 din capitală, cu 111 apartamente de serviciu „la cheie”.

Pentru că proiectul a avut succes, Ministerul Apărării a lansat cel de-al doilea concurs pentru selectarea companiei de construcție care să ridice încă un bloc pentru militarii Armatei Naționale, de această dată pe strada Nicolae Testemițanu, 3 din capitală, pe un teren de 3,123 ha. Proiectul blocului prevede 335 de apartamente de serviciu, lucrările la acestea vor fi finalizate în 23 de luni din momentul eliberării Autorizației de Construcție, estimativ trimestrul II al anului 2019.

Proiectul Parteneriat public-privat a fost lansat în anul 2014, la inițiativa Ministerului Apărării, și prevede atragerea investițiilor din sectorul privat pentru realizarea proiectelor de interes public. Selectarea companiei de construcție are loc prin anunțarea unui concurs, publicat în Monitorul Oficial.

Căpitan Inga RADVAN





GALERIA M ARTILLERIE

Artileria este arma destinată pentru sprijinul cu foc al operațiilor forțelor luptătoare, constituind mijlocul principal de lovire cu foc a obiectivelor terestre și de la suprafața apei.

Începuturile artileriei se pierd în negura vremurilor, deși noțiunea de artilerie a apărut destul de recent la scara istoriei, pe la mijlocul veacului al XV-lea. Termenul „artilerie” derivă din verbul arhaic francez „artiller”, care înseamnă arta de a construi și mânui, pe timpul luptelor, diferite mașini de război.

Artileria continuă să fie principala forță de sprijin cu foc din componența Forțelor Terestre.

Securizarea munițiilor În vizor internațional

Managementul armamentului și munițiilor Armatei Naționale pe agenda unei conferințe transfrontaliere

Realitatea ultimilor ani indică faptul că Armata Națională a întreprins un șir de măsuri în scopul micșorării riscurilor de explozie, măririi siguranței și securității la locurile de păstrare a armamentului și munițiilor din diferite depozite, precum și din unitățile militare. Începând cu 2009 și până în prezent, au fost realizate mai multe proiecte, în vederea evitării unor potențiale explozii de muniție, însă, în împrejurările actuale, s-a ajuns la ideea că trebuie reorganizate aceste activități, grație cunoștințelor și experienței dobândite de către militarii Armatei Naționale în toți acești ani. S-au reformulat alte priorități și alte viziuni în raport cu siguranța și securitatea stocurilor de armament și muniție. În acest sens, Ministerul Apărării a organizat în premieră Conferința la nivel înalt în domeniul „Armelor Mici și Armamentului Ușor, Munițiilor Convenționale, precum și Securității Fizice și Managementului Stocurilor în Armata Națională” (High-level National SALW and CA Conference).

La eveniment a participat conducerea Ministerului Apărării și Marelui Stat Major al Armatei Naționale, ambasadori și atașați militari din Austria, Canada, Germania, Suedia, Elveția, SUA, dar și reprezentanți ai diferitelor instituții internaționale, cum ar fi Misiunea OSCE în Republica Moldova, Programul Națiunilor Unite pentru Dezvoltare (UNDP), Uniunea Europeană (UE), Comitetul Internațional al Crucii Roșii (CICR), „Norwegian People's Aid” (NPA), Centrul de Control al Armamentului Ușor și Armelor Mici pentru Europa de Est și Sud-Est (SEESAC), Agenția NATO pentru Suport (NSPA). Totodată, la conferință au fost prezenți reprezentanți ai Consiliului Suprem de Securitate, Comisiei parlamentare securitate națională, apărare și ordine publică, Ministerului Afacerilor Externe și Integrării Europene, Ministerului Afacerilor Interne, dar și Ministerului Justiției.

Viceministrul Apărării Gheorghe Galbura a menționat importanța organizării unei conferințe de acest gen pentru instituția de apărare, exprimându-și convingerea că aceasta va fi una productivă și utilă pentru îmbunătățirea managementului armamentului și munițiilor Armatei Naționale.

De asemenea, Gheorghe Galbura a apreciat sprijinul oferit de parteneri în implementarea unor proiecte importante în domeniul respectiv, menționând rolul și necesitatea acestora în menținerea securității și siguranței populației țării noastre.

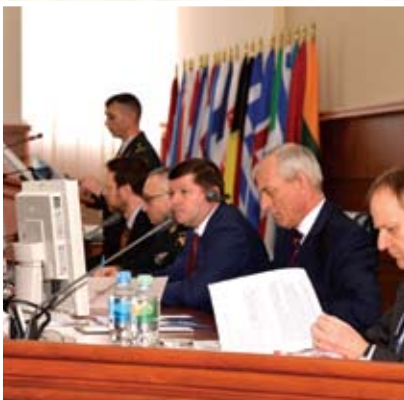
La rândul său, reprezentantul Misiunii OSCE în Republica Moldova, Stephen Young, a declarat că Armata Națională a fost dintotdeauna un partener de încredere al organizației, în spe-

cial prin derularea programelor și proiectelor ce au contribuit la modernizarea instituției de apărare, precum și la reducerea riscului de explozie la depozitele de muniții ale Armatei Naționale. Oficialul a adăugat că misiunea OSCE, la fel ca celelalte organizații internaționale participante la eveniment, va continua să susțină Armata Națională prin expertiză, cunoștințe și capacități, iar conferința este un bun prilej pentru stabilirea de noi priorități în domeniu.

Agenda conferinței a cuprins subiecte cu privire la problemele înregistrate și problemele existente în managementul stocurilor de armament și muniții, precum și planificarea activităților pe viitor.

În discursul său de la tribună, locotenent-colonelul Andrei Camerzan, șef adjunct al Direcției Logistică și manager





de proiect cu privire la implementarea tuturor activităților în domeniul securității fizice și managementul stocurilor de armament și muniție în Armata Națională, a prezentat istoricul, evoluția, precum și neajunsurile pe segmentul de care este responsabil.

În expunerea lui Camerzan a fost menționat, de asemenea, planul de acțiuni pentru anii 2017-2020. Potrivit lui, până la finele acestui an, va fi creat primul laborator de efectuare a testărilor fizico-chimice ale muniției, în scopul aprecierii stabilității acestora în timpul transportării, manipulărilor, depozitării, păstrării și utilizării. Pentru început, laboratorul va funcționa conform capacităților de nivelul 1, însă acesta urmează să crească de la trei până în 2020, cu suportul partenerilor externi. În prezent, instituția de apărare nu dispune de un sistem de control modern al muniției, iar din această cauză, zilnic, există riscul producerii unor explozii. „O metodă de verificare a munițiilor este după aspect, care se face și până în prezent în Armata Națională. Adică, se examinează dacă muniția arată bine, dacă nu are ceva impurități sau dacă prezintă urme de coroziune. Următoarea etapă este verificarea în condiții de laborator. Se prelevă probe de exploziv și se transmit la laborator”, a explicat locotenent-colonelul Andrei Camerzan.

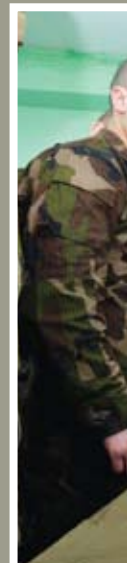
De la începutul anului 2017 deja au fost inițiate acțiuni cu privire la micșorarea riscului de explozie, au fost identificate cele mai periculoase muniții care erau păstrate anterior și s-au luat măsuri pentru nimicirea acestora.

Căpitan Natalia ANDRONACHI

Primele încercări și primele stângăcii din viața cazonă a tinerilor ostași

Acești tineri sunt cei care deja poartă uniformă și învață să fie soldați. În primele zile cazone, aceștia s-au acomodat cu noțiunea celor trei „D”- deșteptare, disciplină, defilare.

În cadrul „Cursului de pregătire inițială a tânărului ostaș”, novicii în ale milităriei participă la primele ședințe teoretice și practice, însușesc regulamentele militare și gradele din Armata Națională.



Ambițioși de felul lor, tinerii zic că orice bărbat trebuie să treacă prin școala armatei și nu oarecum, ci cu anumite succese. Pentru că numai așa serviciul militar se poate memoriza ca o filă de aur în cartea vieții.





Căliți în poligon

S-au deșteptat din somn cu o oră mai devreme decât o fac de obicei, au urcat în camioane și transportați au fost spre destinație

Pe o ploaie mărunță ce cădea în două cu ninsoarea de februarie, militarii în termen ai Batalionului 21 infanterie mecanizată, din cadrul Brigăzii II „Ștefan cel Mare”, au executat antrenamente la instrucția focului pe timp de zi la Baza Militară de Instruire a Armatei Naționale de la Bulboaca.

Supravegheați de către mentori cu experiență, ostașii încorporați în luna noiembrie a anului trecut au testat armamentul ușor de infanterie din dotare. Cum s-au descurcat băieții la cea de-a doua ieșire în câmp după cursul tânărului ostaș, dar și cum au înfruntat condițiile meteo nefavorabile din ultima lună de iarnă aflăm împreună în rândurile de mai jos.

Potrivit maiorului Fiodor Andronatiev, conducătorul tragerilor, până la această etapă, efectivul de soldați a desfășurat ședințe teoretice la instruirea specialiștilor, timp de șase săptămâni. „Fiecare militar, repartizat conform specialității sale, a fost instruit și a studiat părțile componente ale armamentului. Ședințele de pregătire a specialiștilor se sfârșesc cu antrenamente la instrucția tragerii cu armamentul de infanterie”, a menționat ofițerul.

În același timp, superiorul a informat că tragerile la ținte, aflate la o distanță de 150-250 m, sunt efectuate din armele de foc după cum urmează: automatul Kalașnikov, o altă armă de model AKS, pușca-mitralieră Kalașnikov și

puștile semiautomate cu lunetă de tip SVD și PSL. Andronatiev a punctat, de asemenea, că: „Obiectivul numărul unu prevede două ținte piept instalate la distanța de 150-250 m și obiectivul numărul doi – cu ținta brâu. În cazul în care soldatul lovește-n două ținte și o grenadă-n culoar, lui i se acordă calificativul foarte bine. Dacă e vorba de o țintă și o grenadă, atunci merită un bine, iar cu satisfcător se aleg cei care ochesc doar o țintă”.

Ca să se mai dezmoștească un pic, ostașii serveau câte un ceai cald printru reprimile tragerilor. Echipați de-a binelea, inclusiv cu bujori în obrăjori, soldații treceau, rând pe rând, pe la cele nouă locuri de instrucție, unde recapitulau regulile de securitate, montarea și demontarea armei de foc, acordarea primului ajutor medical și, în final, ocuparea pozițiilor de trageri.

Plutonierul Sergiu Ceban, șeful punctului de aprovizionare cu muniție, a explicat ce se petrece la locul de instrucție, de care este răspunzător. „Fiecare soldat se înregistrează, primește cartușe, pentru care își pune semnătura. Ulterior, după ce li se oferă încărcătoarele cu muniție, tinerii se echi-pează cu vesta antiglonț și așteaptă următoarea comandă din partea conducătorului tragerilor.”

În așteptarea comenzii de a ocupa poziția de trageri l-am prins pe cercetașul superior Vasile Filip, care ne-a împărtă-

“

Echipați de-a binelea, inclusiv cu bujori în obrăjori, soldații treceau, rând pe rând, pe la cele nouă locuri de instrucție, unde recapitulau regulile de securitate, montarea și demontarea armei de foc, acordarea primului ajutor medical și, în final, ocuparea pozițiilor de trageri.

”

șit experiența lui din poligon. „*Coloana din opt militari, în fruntea căreia sunt, așteaptă comanda să ne deplasăm spre sectoarele de tragere. În acest moment, un alt grup efectuează tragerile de instrucție, după care revin la punctul de aprovizionare cu muniție, predau echipamentul și încărcătorul*”.

Fiind la o a doua experiență de acest gen, Vasile a spus că nu-l trec niciun fel de emoții, ceea ce nu a putut însă să afirme despre camarazii săi. Întrebat cum face față temperaturilor scăzute, tânărul, străduindu-se să-și stăpânească tremurul vocii, s-a destăinuit că: „*E frig, la față-i frig. În rest, e bine, suntem bărbați, am venit în armată și trebuie să ținem piept oricăror condiții, indiferent de anotimp*.”

La câțiva metri distanță se aude: „Obiectivul numărul doi, lovitură cu lovitură, Foc!”

Printre țintașii care deja și-au făcut datoria în poligon era și mitraliorul Ion Burunciuc. „*Astăzi am efectuat trageri din arma individuală RPKS-74. M-am descurcat bine, odată ce am participat la toate ședințele de pregătire a specialiștilor. La început, timpul îmi părea cam problematic, însă după trageri am ajuns la o altă părere. Lapovița nu a influențat performanțele colegilor mei. Cei care și-au dat silința au obținut rezultate de lăudat, dar au fost și rezultate satisfăcătoare*”, a conchis ostașul Burunciuc.

Locotenentul Petru Grecu, șeful unui sector de tragere, ne-a asigurat că antrenamentele s-au desfășurat conform regulamentului, fără încălcări. „*În calitate de șef sector de trageri, răspund de modul de îndeplinire a tragerilor. La comanda conducătorului, militarul se apropie la poziția de tragere, încarcă arma și așteaptă următoarea indicație care îi permite executarea focului. Nu au fost înregistrate traume sau încălcări. Aceasta demonstrează că fiecare este responsabil de viața și sănătatea lui*”, a specificat ofițerul Grecu.

Instruirea militară va continua cu închegarea grupelor în funcție de genul de armă.

Căpitan Natalia ANDRONACHI



Noi am trăit Moldova

Porți redeschise între Republica Moldova și Franța

Se întâmplă pentru al doilea an consecutiv ca doi studenți militari francezi să viziteze Republica Moldova în vederea desfășurării unui stagiu militar. Acest lucru este posibil datorită programului de colaborare instituțională dintre Academia Militară a Forțelor Armate „Alexandru cel Bun” și Școlile Militare Speciale Saint-Cyr Cœtquidan din Franța.

Timp de o lună, cadeții internaționali s-au familiarizat cu procesul de studii, programul zilnic, istoria instituției militare, limba de comunicare, cultura și tradițiile poporului nostru, dar și cu unitățile Armatei Naționale din garnizoana Chișinău.

Colonelul Gheorghe Țurcanu, comandantul-rector interimar al Academiei Militare „Alexandru cel Bun”, a menționat că Republica Franceză este un partener valoros pentru statul nostru, iar schimbul de experiență realizat e binevenit atât pentru dezvoltarea învățământului militar, cât și a științei militare.

Țurcanu a specificat faptul că nu numai studenții beneficiază de instruire, dar și cadrele didactice au posibilitatea să o facă, așa cum s-a întâmplat cu un an în urmă. „Primii pași pe care i-am întreprins în 2016, în urma acordului de colaborare dintre instituțiile de profil din țările semnatare, s-au materializat într-o vizită reciprocă a studenților Academiei Militare „Alexandru cel Bun” la cea mai faimoasă instituție de învățământ militar din Franța și viceversa. În acest an, repetăm și intensificăm experiența care se dovedește a fi una necesară pentru ambele părți implicate”, susține colonelul Gheorghe Țurcanu.

Dumnealui a mai amintit de relațiile moldo-franceze din '97-98 și 2001, când ofițeri din Armata Națională au participat la cursuri de formare și perfecționare în cadrul școlilor de aplicație din Republica Franceză. După o perioadă în care cooperarea în plan academic militar dintre țările noastre a stagnat, s-a ajuns la concluzia că menținerea și continuarea relațiilor este oportună, îndeosebi pentru Academia Militară a Forțelor Armate și, respectiv, pentru Armata Națională.

Tinerii francezi spun că au venit să cunoască mai multe despre tradițiile Moldovei, să descopere o altă armată și să-și perfecționeze nivelul de comunicare în limba engleză, întrucât aceștia au fost instruiți zilnic în sălile de curs ale Centrului Lingvistic din incinta Academiei Militare. Oaspeții au avut un program amplu de activități, unele dintre ele mai speciale, precum excursiile culturale la un șir de muzee și monumente istorice din țară.

Iată care sunt gândurile locotenentului Bertrand Appery, fost sergent, comandant de tanc în Regimentul de tancuri, după ce a explorat țara noastră: „Am mers să vedem mai multe locuri din Moldova, cum ar fi orașul Soroca, toate muzeele din capitală, printre care și muzeul militar. Am fost în vizită și în Brigada II infanterie motorizată, Tabăra militară 142 și Bata-

lionul cu Destinație Specială „Fulger”. Aș putea să confirm că Republica Moldova nu este atât de cunoscută pe plan internațional, nu știam nimic despre ea până a veni în acest loc. Acum, după ce am avut ocazia să interacționăm cu oamenii de aici, să mergem în oșpeție pe la mai multe familii, am reușit să descoperim tradițiile și deprinderile băștinașilor. Pentru un ofițer este important să fie la curent cu peisajul geopolitic al lumii. M-am informat și în privința conflictului transnistrean”, relatează Bertrand Appery.

„Noi nu am vizitat Moldova, noi am trăit Moldova”, ne spune impresionat locotenentul Julien Donica, care are o experiență de patru ani în calitate de soldat în Regimentul de parașutiști.



Printre altele, militarul francez ne-a vorbit despre colaborarea cu studenții din Academia Militară. „Patru studenți moldoveni ne-au însoțit peste tot, chiar din primele zile de la venirea noastră. Doi dintre ei vorbesc engleza, iar ceilalți doi – franceza, fapt ce ne-a facilitat comunicarea și ne-a perfecționat nivelul de cunoaștere a limbilor. Colegii din Moldova ne-au ajutat să depășim bariera lingvistică, fiindu-ne de mare ajutor la ieșirile în oraș și în timpul vizitelor în familiile studenților”.

Cadeții francezi s-au aflat în Republica Moldova în perioada 16 ianuarie–10 februarie curent, iar schimbul de experiență va finaliza cu plecarea în luna aprilie a studenților moldoveni la Școlile Militare Speciale Saint-Cyr Cœtquidan din Franța.

Căpitan Natalia ANDRONACHI

“

„Noi nu am vizitat Moldova, noi am trăit Moldova”, ne spune impresionat locotenentul Julien Donica, care are o experiență de patru ani în calitate de soldat în Regimentul de parașutiști.

”



Profesia militară, în vizorul societății civile

Continuă lanțul activităților de promovare a serviciului militar în rândul tinerilor din Republica Moldova. În acest sens, în data de 13 februarie, reprezentanți ai Centrului Militar Municipal Chișinău și ai Academiei Militare a Forțelor Armate au efectuat vizite informative în liceele „Mircea cel Bătrân” și „Mihai Eminescu” din capitală.

Programul a inclus prezentarea generală a singurei instituții de învățământ superior cu profil militar din țară, curricula de studii a acesteia, dar și privilegiile îndeplinirii serviciului militar obligatoriu și pe contract.

În cadrul sesiunii întrebări – răspunsuri au fost abordate teme ce țin de perspectiva carierei militare, participarea trupelor Armatei Naționale în operațiuni internaționale de menținere a păcii, salarii și asigurări sociale. Tinerilor li s-a explicat că profesia militară înseamnă o multitudine de specialități care cer abilități deosebite.

Locotenent-colonel (r) Iurie Moisei le-a vorbit celor prezenți despre beneficiile și modul de angajare în serviciul militar. În cadrul activității, directorul Liceului Teoretic „Mircea cel Bătrân”, domnul Mihai Teșcu, a accentuat rolul educativ al Armatei Naționale și a solicitat continuarea colaborării Centrului Militar Municipal Chișinău cu administrația instituției.

În final, elevii au vizionat înregistrări video care au reflectat pregătirea de luptă în cadrul unităților militare și, pentru o informare completă, candidații la profesia militară au fost invitați să se prezinte la birourile de recrutare-încorporare.

Centrele militare din țară desfășoară acțiuni de difuzare sistematică și oportună a informațiilor despre armată și sistemul militar de învățământ în toate mediile de recrutare și grupurile-țintă cu care intră în contact.

Prin aceste acțiuni, continuă să se conștientizeze opinia publică despre locul și rolul profesiei militare în societate, prezentarea acesteia pe piața ofertelor profesionale ca o alternativă viabilă.

Căpitan Inga RADVAN



BERETTA:

familia cu tradiții „mortale”

Beretta este unul dintre cele mai cunoscute nume în lumea armelor. Pistoalele companiei italiene, care are o istorie de circa 500 de ani și este considerată una dintre cele mai vechi din lume, se află în dotarea armatelor, poliției și subunităților de forțe speciale în diverse state de pe glob. Iar armamentul sportiv marca Beretta a câștigat mai multe olimpiade și campionate mondiale decât orice altă armă.

Zilnic la fabricile Beretta se produc peste 1.500 de arme de diferit tip, iar cifra de afaceri anuală a companiei ajunge la 535 de milioane de dolari. Proprietarii susțin că, cheia succesului se ascunde în tradițiile de familie, transmise cu strictețe din generație în generație.

În tot acest timp la cârma Berettei se afla o singură familie. Afacerea întotdeauna se transmitea din tată în fiu. Tradiția a fost întreruptă o singură dată, când la conducere a venit actualul șef Ugo Gussalli Beretta. În el, la fel, curge sânge de Beretta, doar că la naștere acesta avea un alt nume de familie – Gussalli. Până la el afacerea de familie a fost condusă de frații Giuseppe și Carlo Beretta, care însă n-au avut copii. Pentru a nu întrerupe tradiția de o jumătate de milenium, Carlo a decis să-l înfieze pe Ugo Gussalli, fiul surorii sale Giuseppina, și să-i dea celebrul nume de familie.

Ugo Gussalli până în prezent se află la cârma gigantului Beretta. Fiii săi Franco și Pietro, de asemenea, sunt în afacere. Se presupune că următorul conducător al companiei va fi nepotul lui Ugo, care se numește Carlo Alberto Gussalli Beretta. Așadar, acesta va reprezenta cea de-a XVI-a generație de armurieri renumiți.

Dar a început totul în 1526, când armurierul Bartolomeo Beretta din comuna Gardone Val Trompia a primit o comandă de 185 de arme, pentru care i s-a achitat 296 de ducăți. Nota de plată se păstrează în arhiva companiei.

Afacerea a fost continuată și dezvoltată de urmași. Inițial Beretta producea numai arme de luptă, însă, după venirea la conducere a lui Giuseppe Beretta (1680-1729), a început să fabrice și arme de vânătoare, care au căpătat o popularitate enormă nu doar în Italia, ci și peste hotarele ei.



“

Un rol important în dezvoltarea companiei l-a jucat Napoleon. Armele Beretta i-au fost pe plac și, datorită comenzilor franceze, compania s-a ridicat considerabil.

”



Un rol important în dezvoltarea companiei l-a jucat Napoleon. Armele Beretta i-au fost pe plac și, datorită comenzilor franceze, compania s-a ridicat considerabil. După înlăturarea lui Napoleon, numărul comenzilor a scăzut brusc și armurierii au înțeles că este nevoie de o schimbare. Soluția a fost găsită repede: mai puține arme de luptă și mai multe arme sportive și de vânatoare. Totodată, membrii familiei Beretta întotdeauna au mers într-un pas cu ultimele tendințe în lumea armelor, au modernizat tehnologia și procesul de producție și au mărit volumul producției la fabricile lor.

Cea mai mare contribuție în acest sens a avut-o Pietro Beretta, care a preluat compania la începutul secolului XX. Pe timpul lui au fost proiectate și patentate noi tipuri de arme, în cadrul fabricii a fost instituită o stație de stat de testare. În cinstea seniorului Pietro compania a primit un nume nou, pe care îl poartă până astăzi – Fabbrica d'Armi Pietro Beretta.

În 1938 Japonia a semnat un contract cu trei companii italiene, printre care și Beretta. Până în 1942 armurierii italieni au asigurat armata japoneză cu 60.000 – 120.000 de puști.

În perioada celui de-al Doilea Război Mondial, Beretta a produs puști și pistoale pentru armata italiană până la capitularea Italiei, în 1943. Însă nordul țării era controlat de Germania care a capturat Beretta și a produs armament până în 1945. După încheierea războiului, Beretta se ocupa cu reparația puștilor americane M1.

Gama armelor Beretta este foarte largă, însă cel mai cunoscut produs al companiei e renumitul pistol Beretta 92, proiectat în 1972. În 1985 una dintre cele 150 de modificații (inclusiv neoficiale) ale acestuia, și anume Beretta 92F (M9), a înlocuit o altă legendă, Colt M1911, pe postul de pistol standard al armatei americane. În perioada 1985-1995 Statele Unite au procurat pentru armată 1.020.257 de M9 la preț de 178,50 dolari pentru o unitate.

Deși se consideră a fi trainice, cu 30.000 de împușcături garantate de producător, Berettele 92F le-au dat bătăi de cap militarilor americani în condițiile dificile din Irak, în timpul operațiunilor Desert Storm și Iraqi Freedom. Din cauza murdăriei ce pătrundea în mecanismele armei, deseori se întâmplau rețineri în timpul tragerilor.

Actualmente, 90 la sută din toată producția marca Beretta o constituie armele sportive. Pe lângă arme, Beretta mai produce haine, echipament și accesorii pentru vânatoare și tir sportiv.

Istoria dinastiei și brandului Beretta nu se încheie aici. Fanii și iubitorii de arme, cu siguranță, vor avea în viitorul apropiat parte de noi surprize din partea armurierilor italieni. Procesul de creație și modernizare la fabricile Beretta nu se oprește niciodată, fapt demonstrat de-a lungul secolelor.

Locotenent major Dmitrii VOSIMERIC



Fanfara militară apreciată în Germania

Orchestra prezidențială a Republicii Moldova, formată din 36 de instrumentiști și dansatori, a deschis programul primei etape din acest an a Festivalului internațional de muzică militară „Musikparade-2017”

Considerat unul dintre cele mai mari spectacole de muzică Clive din Germania, care anual adună în jur de 100.000 de spectatori pe cele mai mari arene ale statului federal, programul festivalului include muzică militară și marș, dar și muzică clasică, rock și piese pop contemporane. Cu instrumente proaspăt achiziționate și în vestimentație nou-nouță, instrumentiștii militari au prezentat câteva melodii naționale, printre care „Bordeiaș” și „Zborul bondarului”, care au entuziasmat publicul din sălile de concert.

Instrumentiștii și dansatorii moldoveni au evoluat în orașele Hamburg, Köln, Leipzig, Munchen și altele. Concertele durau aproximativ câte trei ore jumătate, fiind prezentate în cele mai mari orașe.

„Publicul e deosebit de receptiv la muzica noastră. Au venit să ne privească inclusiv conaționali de-ai noștri stabiliți cu traiul în Germania sau care muncesc în această țară”, precizează maiorul Ruslan Grădinar, șeful orchestrei aerofone.

Organizatorii au divizat festivalul în patru etape. La mijlocul lunii februarie, instrumentiștii moldoveni s-au reîntors în Germania pentru alte câteva spectacole pe care le-au ținut în orașele Oldenburg, Münste, Oberhausen etc. Aici orchestra noastră de fanfară a evoluat alături de colegi din Ucraina, Polonia, China, Lituania și Scoția. Turneul continuă în luna martie, când vor avea loc celelalte două etape ale „Musikparade-2017”.

Este al treilea an consecutiv când Orchestra Națională a Moldovei evoluează în cadrul acestui Festival internațional de muzică militară. Potrivit maiorului Ruslan Grădinar, anul acesta, instrumentiștii „prezidențiali” vor susține concerte în Germania și în premieră în Franța, în cadrul altor festivaluri de muzică de fanfară.

Căpitan Inga RADVAN







9 771857 370301

17002 >